

Вивчаючи терміни, йому необхідно визначити ті значення, які найбільш відповідають даному тексту. Реалізуючись у певному контексті, лексична одиниця має тільки одне значення. Частіше терміни економічної лексики походять від слів загальноновживаного значення. Наприклад, лексична одиниця «population» має значення «населення». У статистиці вона означає «сукупність». «Sample» — «взірець», у статистиці — «вибірка» і т.ін.

У зв'язку з тим, що контекст має неабияке значення в реалізації лексичних економічних термінів, усе ж ліпше вивчати терміни в тексті. Це дозволить вибрати правильне значення слова.

Перш ніж починати роботу з текстом, доцільно вводити нові економічні терміни, прочитати їх хором 2—3 рази з допомогою викладача або використовуючи магнітофон, а потім детально розібрати їх значення, як окремих слів, так і словосполучень.

Питання послідовності та вибору вправ для активного засвоєння лексики є найбільш актуальними з методичних проблем. Можна порекомендувати такі вправи: 1. Диктант — переклад. 2. Варіантність — дати те саме поняття різними засобами. 3. Переклад вивчених термінів і термінологічних словосполучень з рідної мови на іноземну. 4. Прочитати новий текст з включенням нових термінів, поставити питання до тексту, а потім його переказати.

Усі зазначені вище вправи спрямовані на те, щоб активізувати економічну лексику, знання якої й автоматичне вживання, безумовно, необхідно нашим студентам.

В. В. ХОРОШИХ, ст. викладач кафедри іноземних мов фінансово-економічного факультету КНЕУ

КОМУНІКАТИВНИЙ МЕТОД

Розходження методів на рівні підходу виявляються у виборі різних видів діяльності у навчанні. Діяльність викладача, зосереджена на досягненні граматичної точності, може дуже відрізнятися від діяльності, сконцентрованої на досягненні комунікативних навичок. Види діяльності, притаманні даному методу, часто служать для того, щоб розрізняти методи. Теоретики комунікативного навчання мови використовують завдання, що мають «інформаційний розрив» і «інформаційний зсув», тобто студенти пра-

цюють над однаковим завданням, але кожен студент має різну інформацію, необхідну для виконання завдання.

Через різні погляди щодо процесів навчання, програм і навчальної діяльності методи також передбачають різні ролі і функції викладачів, студентів і навчальних матеріалів у межах навчального процесу. Вони являють такі три компоненти в проєкті аналізу методу.

РОЛІ СТУДЕНТА

Комунікативний метод віддає перевагу процесу комунікації, а не засвоєнню мовних форм, це приводить до того, що ролі студентів відрізняються від традиційних.

Роль студента як посередника між собою, процесом навчання і предметом вивчення з'являється і взаємодіє з роллю посередника в рамках групи та в рамках методики і діяльності, якими займається група в класі. Причетність студента полягає в тому, що він повинен вкласти зі свого боку стільки, скільки він придбав, а отже, навчатися самостійно.

У комунікативному методі часто немає тексту, граматичні правила не подані, організація класу нестандартна, передбачається, що студенти спочатку спілкуються між собою, а не з викладачем, і виправлення помилок може взагалі не бути чи відбуватися рідко. Більш того, спільний підхід може бути незнайомим для студентів. Отже, рекомендується, щоб студенти навчилися розуміти, що невдалий момент комунікації — це спільна відповідальність, а вдалий акт комунікації — це спільне досягнення.

РОЛІ ВИКЛАДАЧА

У комунікативному методі викладач має дві головні ролі; перша — сприяти комунікативному процесу між усіма студентами в класі, між певними студентами і сприяти різноманітній діяльності; друга роль — діяти як незалежний учасник групи. Другорядні ролі: перша — викладач надає джерела і сам є джерелом, друга — гід, що втілює методику і керує діяльністю в класі; третя — дослідник і учень, що може зробити великий внесок, маючи відповідні знання і досвід.

Додаткові ролі викладача такі: аналітик потреб, радник, організатор роботи з просування групи.

Викладач несе відповідальність за визначення і реагування на мовні потреби студентів.

Від викладача очікують, що він буде зразком ефективного комунікатора, що намагається максимально узгодити наміри того студента, що говорить, і інтерпретацію слухача, використовуючи перефразування, твердження, зворотний зв'язок.

На викладачеві лежить відповідальність за організацію класу, створення клімату для комунікативної діяльності. Він повинен направляти практику в необхідне русло. Передбачається, що під час діяльності викладач контролює, заохочує, запобігає спробам студентів нехтувати необхідною лексикою, граматиною та стратегією, зауважує такі випадки, щоб надалі їх прокоментувати і відпрацювати. Викладачам, що не є носіями мови, дуже важко працювати за такою методикою без спеціальної підготовки.

Той факт, що в комунікативному методі наголос робиться на вільне володіння мовою та на розуміння під час сприймання, може турбувати викладачів, які вважають своїм основним обов'язком знаходити і виправляти помилки і тих, хто бачить їхню первісну функцію в підготовці студентів до стандартних тестів.

РОЛЬ НАВЧАЛЬНИХ МАТЕРІАЛІВ

У підтримку комунікативного методу була розроблена велика кількість навчальних матеріалів. Практики розглядають навчальні матеріали як засіб впливу на якість взаємодії і використання мови в класі. Навчальні матеріали, отже, відіграють першочергову роль. Навчальні матеріали можна розбити на три види: матеріали, засновані на тексті; матеріали, засновані на завданні; матеріали, узяті з реальної дійсності.

Розроблено велику кількість ігор, рольових ігор, моделювання і комунікативної діяльності, побудованої на завданнях. Типові матеріали трапляються в таких формах: підручники із вправами, картки-ключі, картки для діяльності, матеріал для парної комунікації, книги для практики взаємодії студентів. У матеріалах для парної роботи звичайно містяться два комплекти матеріалів для пари, з різною інформацією.

Багато прихильників комунікативного методу пропонують використовувати автентичні, узяті з життя матеріали в класі. Це можуть бути дорожні знаки, журнали, оголошення, газети, графічні і візуальні джерела, карти, малюнки, символи, графіки, табли-

ці, креслення, навколо яких може бути розвинена комунікативна діяльність.

М. С. ЦАРЬОВ, Л. М. ТРОХИМЕНКО, кандидати екон. наук, доценти кафедри обліку та аудиту в сільському господарстві КНЕУ

КОМП'ЮТЕРНА ТЕХНОЛОГІЯ КОНТРОЛЮ І НАВЧАННЯ З БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

Упровадження сучасних технологій навчання набуває все більш важливого значення в діяльності вищої школи. Цього потребують суттєві зміни в традиційній системі освіти, спрямовані на підвищення її якості.

На кафедрі обліку та аудиту в сільському господарстві нагромаджено певний досвід автоматизації системи навчання і контролю знань з курсу «Бухгалтерський облік». Удосконалюючи цю систему в напрямку адаптування до потреб сьогодення, кафедра розробила новий варіант комп'ютерної технології навчання і контролю, який може використовуватись як на заняттях з бухгалтерського обліку, так і з інших дисциплін на базі сучасних програмних засобів СУБД ACCESS — 2000.

Запропонована технологія передбачає використання мережі комп'ютерного класу, де може здійснюватися процес навчання і контроль знань одночасно для цілої академічної групи. Це дає змогу проводити контрольні заміри знань об'єктивно й оперативно.

